

EUROOPAN KESKUSPANKIN ASETUS (EU) 2016/445,
annettu 14 päivänä maaliskuuta 2016,
unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä (EKP/2016/4)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15 päivänä lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 3 kohdan, 6 artiklan ja 9 artiklan 1 ja 2 kohdan,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26 päivänä kesäkuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 89 artiklan 3 kohdan, 178 artiklan 1 kohdan, 282 artiklan 6 kohdan, 327 artiklan 2 kohdan, 380 artiklan, 395 artiklan 1 kohdan, 400 artiklan 2 kohdan, 415 artiklan 3 kohdan, 420 artiklan 2 kohdan, 467 artiklan 3 kohdan, 468 artiklan 3 kohdan, 471 artiklan 1 kohdan, 473 artiklan 1 kohdan, 478 artiklan 3 kohdan, 479 artiklan 1 ja 4 kohdan, 480 artiklan 3 kohdan, 481 artiklan 1, ja 5 kohdan sekä 486 artiklan 6 kohdan ja 495 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon toimivaltaisten viranomaisten julkistettavaksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU mukaisesti kuuluvien tietojen muotoa, rakennetta, sisällysluetteloa ja vuotuista julkistamisajankohtaa koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista 4 päivänä kesäkuuta 2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 650/2014 ⁽³⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan ja liitteen II,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta 10 päivänä lokakuuta 2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 ⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdan ja 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan sekä 12 artiklan 3 kohdan, 23 artiklan 2 kohdan sekä 24 artiklan 4 ja 5 kohdan,

ottaa huomioon asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti järjestetyn julkisen kuulemisen ja sitä koskevan analyysin,

ottaa huomioon asetuksen (EU) N:o 1024/2013 26 artiklan 7 kohdan mukaisesti hyväksytyyn EKP:n valvontaelimen ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan keskuspankilla (EKP) on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 132 artiklan nojalla toimivalta antaa asetuksia. Lisäksi kyseisen perussopimuksen 132 artiklassa Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä EKPJ:n perussääntö) 34 artiklassa viitataan EKPJ:n perussäännön 25.2 artiklaan ja annetaan siten EKP:lle sääntelyvaltaa siinä määrin kuin se on tarpeen luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskevaan politiikkaan liittyvien erityistehtävien hoitamiseksi.
- (2) Unionin lainsäädännössä säädetään toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevista luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista koskevista vaihtoehtoista ja niitä koskevasta harkintavallasta.
- (3) EKP on asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä määritetty toimivaltainen viranomainen osallistuvissa jäsenvaltioissa asetukseen (EU) N:o 1024/2013 perustuvien mikrotason vakauden valvontatehtävien hoitamiseksi yhteisen valvontamekanismin (YVM) puitteissa niiden luottolaitosten osalta, jotka kyseisen asetuksen 6 artiklan 4 kohdan ja Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) ⁽⁵⁾ IV osan ja 147 artiklan 1 kohdan mukaisesti on luokiteltu merkittäviksi. Tämän vuoksi sillä on kaikki valtuudet ja velvoitteet, jotka toimivaltaisilla viranomaisilla asiaa koskevan unionin lainsäädännön nojalla on. EKP:llä on erityisesti toimivalta käyttää unionin oikeuden sallimia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa.

⁽¹⁾ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 185, 25.6.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle Euroopan keskuspankin ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

- (4) EKP hoitaa valvontatehtäviään YVM:ssä, jolla olisi varmistettava, että luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaa koskeva unionin politiikka pannaan täytäntöön johdonmukaisesti ja tehokkaasti, että rahoituspalvelujen yhteistä sääntökirjaa sovelletaan samalla tavoin kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden luottolaitoksiin ja että kyseisiä luottolaitoksia valvotaan parhaalla mahdollisella tavalla. Valvontatehtäviään hoitaessaan EKP:n olisi otettava täysimääräisesti huomioon luottolaitosten monimuotoisuus, niiden koko ja liiketoimintamallit sekä unionin pankkialan monimuotoisuuden systemiset edut.
- (5) Jotta voitaisiin varmistaa, että omien varojen määrä ja arvonokaisut, joita sovelletaan omien varojen määritelmään kaikkialla unionissa sekä unionin lainsäädännössä vahvistettuun omien varojen määritelmään, lähentyvät vähitellen siirtymäkauden aikana, omien varojen vaatimusten käyttöönoton olisi oltava asteittaista.
- (6) YVM:ään osallistuvissa jäsenvaltioissa sijaitsevien luottolaitosten vakavaraisuusvaatimusten johdonmukainen soveltaminen on asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ja asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) erityinen tavoite ja se on uskottu EKP:lle.
- (7) Asetuksen (EU) N:o 1024/2013 mukaisesti EKP soveltaa kaikkea asiaa koskevaa unionin lainsäädäntöä, ja jos kyseinen lainsäädäntö koostuu direktiiveistä, sellaista kansallista lainsäädäntöä, jolla nämä direktiivit saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Kun asianomainen unionin lainsäädäntö muodostuu asetuksista ja kun kyseisissä asetuksissa annetaan tällä hetkellä nimenomaisesti vaihtoehtoja ja harkintavaltaa jäsenvaltioille, EKP:n olisi myös sovellettava kansallista lainsäädäntöä, jossa kyseisiä vaihtoehtoja ja kyseistä harkintavaltaa käytetään. Tällaisen kansallisen lainsäädännön ei pitäisi vaikuttaa YVM:n moitteettomaan toimintaan, mistä EKP on vastuussa.
- (8) Tällaisiin vaihtoehtoihin ja tällaiseen harkintavaltaan eivät kuulu yksinomaan toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevat vaihtoehdot ja harkintavalta, joita EKP yksin on toimivaltainen käyttämään ja joita sen tulisi tarvittaessa käyttää.
- (9) Vaihtoehtoja ja harkintavaltaa käyttäessään EKP:n olisi toimivaltaisena viranomaisena otettava huomioon unionin oikeuden yleiset periaatteet ja erityisesti yhdenvertainen kohtelu, oikeasuhteisuus sekä valvottavien luottolaitosten perustellut odotukset.
- (10) Valvottavien luottolaitosten perusteltujen odotusten osalta EKP toteaa, että siirtymäajat ovat tarpeen, kun sen vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttö poikkeaa huomattavasti kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ennen tämän asetuksen voimaantuloa omaksumasta lähestymistavasta. On erityisesti niin, että kun EKP käyttää asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä siirtymäsäännöksiä koskevia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, tässä asetuksessa tulisi vahvistaa asianmukaiset siirtymäajat.
- (11) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU (⁽¹⁾) 143 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttötapa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä asetuksessa määritellään tiettyjä vaihtoehtoja ja tiettyä harkintavaltaa, jotka toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksia koskevassa unionin lainsäädännössä annetaan ja joita EKP käyttää. Sitä sovelletaan yksinomaan luottolaitoksiin, jotka on luokiteltu merkittäviksi asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan sekä asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) IV osan ja 147 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

*2 artikla***Määritelmät**

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklassa, asetuksen (EU) N:o 1024/2013 2 artiklassa, asetuksen (EU) N:o 468/2014 (EKP/2014/17) 2 artiklassa ja delegoidun asetuksen (EU) 2015/61 3 artiklassa olevia määritelmiä.

I LUKU

OMAT VARAT*3 artikla***Asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklan 3 kohta: rahoitusalan ulkopuolisten huomattavien omistusosuuksien riskipainottaminen ja kieltäminen**

Laskettaessa pääomavaatimuksia asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan mukaisesti luottolaitosten on sovellettava 1 250 prosentin riskipainoa suurempaan seuraavista, sanotun vaikuttamatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 90 artiklaan:

- a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut yrityksissä olevat huomattavat omistusosuudet, joiden määrä on yli 15 prosenttia luottolaitoksen hyväksyttävästä pääomasta; ja
- b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 89 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut yrityksissä olevat huomattavat omistusosuudet, joiden kokonaismäärä on yli 60 prosenttia luottolaitoksen hyväksyttävästä pääomasta.

II LUKU

PÄÄOMAVAATIMUKSET*4 artikla***Asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohta: vastapuolen maksukyvyttömyys**

Tämän asetuksen voimaantuloa edeltävästä kansallisesta kohtelusta riippumatta luottolaitokset soveltavat 'yli 90 päivää erääntyneenä' -kriteeriä asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan 1 kohdan b alakohdassa täsmennettyihin vastuiden alaryhmiin.

*5 artikla***Asetuksen (EU) N:o 575/2013 282 artiklan 6 kohta: suojausryhmät**

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 282 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen liiketoimien osalta luottolaitokset käyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 274 artiklassa säädettyä käyvän arvon menetelmää.

*6 artikla***Asetuksen (EU) N:o 575/2013 327 artiklan 2 kohta: nettouttaminen**

1. Luottolaitokset voivat käyttää asetuksen (EU) N:o 575/2013 327 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtovelkakirjan ja sen kohde-etuutena olevan rahoitusvälineen vastakkaismerkkisen position välistä nettouttamista edellyttäen, että toinen seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) kansallinen toimivaltainen viranomainen valitsi ennen 4 päivää marraskuuta 2014 menetelmän, jossa sen todennäköisyys, että tietty vaihtovelkakirja vaihdetaan, otetaan huomioon; tai

b) kansallinen toimivaltainen viranomainen oli asettanut ennen 4 päivää marraskuuta 2014 omien varojen vaatimuksen, joka kattaa vaihdosta mahdollisesti aiheutuvat tappiot.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten valitsemissa menetelmissä käytetään, kunnes EKP valitsee oman menetelmänsä asetuksen (EU) N:o 575/2013 327 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

7 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 380 artikla: vaatimuksista luopuminen

Kun kyse on asetuksen (EU) N:o 575/2013 380 artiklassa tarkoitettusta koko järjestelmän laajuudesta toimintahäiriöstä, jonka EKP vahvistaa antamalla julkisen tiedonannon, sovelletaan seuraavia säännöksiä, kunnes EKP ilmoittaa julkisessa tiedonannossa, että siinä mainittu tilanne on korjattu:

- a) luottolaitosten ei tarvitse noudattaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 378 ja 379 artiklassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia; ja
- b) vastapuolen epäonnistumista kaupan toimituksessa ei pidetä maksukyvyttömyytenä luottoriskiä määritettäessä.

III LUKU

SUURET ASIAKASRISKIT

8 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 395 artiklan 1 kohta: suurten asiakasriskien rajoittaminen

Tämän asetuksen voimaantuloa edeltävästä kansallisesta kohtelusta riippumatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 395 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suurten asiakasriskien raja ei saa alittaa 150:tä miljoonaa euroa.

9 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohta: vapautukset

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan a alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta 80-prosenttisesti katettujen joukkolainojen nimellisarvosta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
2. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan b alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta 80-prosenttisesti niiden vastuuarvosta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.
3. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdassa luetellut luottolaitosten vastuut siinä mainituille yrityksille vapautetaan kokonaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, joita täsmennetään tämän asetuksen liitteessä I, täyttyvät ja sikäli kuin kyseiset yritykset ovat saman konsolidoidun valvonnan piirissä asetuksen (EU) N:o 575/2013, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY⁽¹⁾ tai vastaavan kolmannessa maassa voimassa olevan sääntelyn mukaisesti tämän asetuksen liitteessä I täsmennetyllä tavalla.
4. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kokonaan kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetyt edellytykset, joita täsmennetään tämän asetuksen liitteessä II, täyttyvät.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2002, finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyritysten ja sijoituspalveluyritysten lisävalvonnasta sekä neuvoston direktiivien 73/239/ETY, 79/267/ETY, 92/49/ETY, 92/96/ETY, 93/6/ETY ja 93/22/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 98/78/EY ja 2000/12/EY muuttamisesta (EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1).

5. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan e–k alakohdassa luetellut vastuut vapautetaan kokonaan, ja artiklan 400 artiklan 2 kohdan i alakohdan tapauksessa korkeimpaan sallittuun määrään, kyseisen asetuksen 395 artiklan 1 kohdan soveltamisesta edellyttäen, että saman asetuksen 400 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

6. Luottolaitokset arvioivat, täytyvätkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdassa sekä tämän asetuksen asiaa koskevassa liitteessä täsmennetyt tiettyyn vastuuseen sovellettavat edellytykset. EKP voi tarkistaa tämän arvioinnin milloin tahansa ja pyytää luottolaitoksia toimittamaan tämän asetuksen asiaa koskevassa liitteessä mainitut asiakirjat tätä tarkoitusta varten.

7. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan silloin, kun asianomainen jäsenvaltio ei ole käyttänyt asetuksen (EU) N:o 575/2013 493 artiklan 3 kohdan mukaista mahdollisuutta vapauttaa tietyt vastuut kokonaan tai osittain.

IV LUKU

MAKSUVALMIUS

10 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 3 kohta: raportointivelvollisuus

Tämän vaikuttamatta muihin raportointivelvollisuuksiin luottolaitosten on asetuksen (EU) N:o 575/2013 415 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettava kansallisessa lainsäädännössä edellytetyt tietoja EKP:lle kansallisten maksuvalmiuss-tandardien noudattamisen valvomiseksi, jos kyseisiä tietoja ei jo ole toimitettu kansallisille toimivaltaisille viranomaisille.

11 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 420 artiklan 2 kohta ja komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 23 artiklan 2 kohta: likviditeetin ulosvirtaukset

Arvioidessaan likviditeetin ulosvirtauksia, jotka perustuvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 420 artiklan 2 kohdassa ja liitteessä I mainittuihin kaupan rahoitukseen liittyviin taseen ulkopuolisiin eriin, luottolaitosten on, siihen saakka, kunnes EKP on määrittänyt täsmälliset ulosvirtaustasot delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti, oletettava kyseisen asetuksen 420 artiklan 2 kohdassa ja delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 23 artiklan 2 kohdassa mainittu tasoltaan viiden prosentin ulosvirtaus. Vastaavat ulosvirtaukset raportoidaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 680/2014 ⁽¹⁾ mukaisesti.

12 artikla

Delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 12 artiklan 3 kohta: tason 2B varat

1. Luottolaitokset, jotka eivät sääntöjensä mukaan pysty uskonnon harjoittamiseen liittyvistä syistä pitämään hallussaan korkoa tuottavia varoja, voivat sisällyttää yritysten joukkolainat tason 2B likvideinä varoina delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa sen ii ja iii alakohta mukaan lukien täsmennettyjen edellytysten mukaisesti.

2. EKP voi edellä 1 kohdassa mainittujen luottolaitosten osalta tarkastella säännöllisesti kyseisessä kohdassa mainittua vaatimusta ja sallia vapautuksen delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 12 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii ja iii alakohdasta, kun delegoidun asetuksen 12 artiklan 3 kohdassa säädetty edellytykset on täytetty.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 680/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpano-standardista (EUVL L 191, 28.6.2014, s. 1).

13 artikla

Delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 24 artiklan 4 ja 5 kohta: stabiileista vähittäistalleteuksista johtuvat ulosvirtaukset

Luottolaitosten on kerrottava kolmella prosentilla delegoidun asetuksen (EU) N:o 2015/61 24 artiklan 4 kohdassa mainitun talletusten vakuusjärjestelmän soveltamisalaan kuuluvien stabiilien vähittäistalleteusten määrä edellyttäen, että komissio on antanut delegoidun asetuksen 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti ennakkohyväksyntänsä, jossa vahvistetaan kaikkien 24 artiklan 4 kohdan edellytysten täyttyminen.

V LUKU

ASETUKSEN (EU) N:O 575/2013 SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET:

14 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 467 artiklan 3 kohta: käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat tappiot

1. Luottolaitosten on 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana sisällytettävä ydinpääoman (CET1) eriaän koskevaan laskelmaan ainoastaan sovellettava prosenttiosuus asetuksen (EU) N:o 575/2013 467 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista realisoitumattomista tappioista mukaan lukien tappiot, jotka liittyvät saamiin valtiolta ja jotka on luokiteltu "myytävissä oleviksi".
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
 - b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.
3. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 2 kohdassa mainittua korkeampia sovellettavia prosenttiosuuksia.

15 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 468 artiklan 3 kohta: käypään arvoon arvostetut realisoitumattomat voitot

1. Luottolaitosten on 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana poistettava ydinpääoman (CET1) eriaän koskevasta laskelmastaan sovellettava prosenttiosuus asetuksen (EU) N:o 575/2013 468 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista realisoitumattomista voitoista mukaan lukien voitot, jotka liittyvät saamiin valtiolta ja jotka on luokiteltu "myytävissä oleviksi".
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
 - b) 20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.
3. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 2 kohdassa mainittua korkeampia sovellettavia prosenttiosuuksia.

16 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 471 artiklan 1 kohta: poikkeukset ydinpääoman (CET1) eristä tehtävistä vakuutusyrityksissä olevien omistusosuuksien vähennyksistä

1. Luottolaitokset voivat 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana olla vähentämättä vakuutusyrityksissä, jälleenvakuutusyrityksissä ja vakuutusholdingyhtiöissä olevia omistusosuuksia ydinpääoman (CET1) eristä kansallisessa lainsäädännöstä säädetyn kohtelun mukaisesti edellyttäen, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 471 artiklan 1 kohdassa mainitut edellytykset täyttyvät.

2. Luottolaitosten on vähennettävä 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen vakuutusyrityksissä, jälleenvakuutusyrityksissä ja vakuutusholdingyhtiöissä olevat omistusosuudet ydinpääoman (CET1) eristä.
3. Tämän artiklan soveltamisella ei ole vaikutusta toimivaltaisen viranomaisen asetuksen (EU) N:o 575/2013 49 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemiin päätöksiin.

17 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 473 artiklan 1 kohta: kansainväliseen tilinpäätösstandardiin (IAS) 19 tehtävät muutokset

1. Luottolaitokset voivat 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana lisätä ydinpääomaansa (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 473 artiklan 1 kohdassa mainitun määrän kerrottuna sovellettavalla kertoimella, joka on:
 - a) 0,6 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
 - b) 0,4 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
 - c) 0,2 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana.
2. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa annettujen toimivaltaisten kansallisten viranomaisten päätösten tai ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista siltä osin kuin tällaisissa päätöksissä tai kansallisessa lainsäädännössä ei sallita sitä, että laitokset lisäävät ydinpääomaansa 1 kohdassa mainittuun määrään.

18 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 3 kohdan a), c) ja d) alakohta: ydinpääoman (CET1), ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) eristä tehtäviin vähennyksiin sovellettavat prosenttiosuudet

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
 - b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
 - c) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018 alkaen.
2. Tätä artiklaa ei sovelleta tulevista veronalaisista voitoista riippuviin laskennallisiin verosaamisiin.
3. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 1 kohdassa mainittua korkeampia prosenttiosuuksia.

19 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta: finanssialan yhteisöissä olevien merkittävien sijoitusten ja tulevista veronalaisista voitoista riippuvien laskennallisten verosaamisten ydinpääomasta (CET1) tehtäviin vähennyksiin sovellettavat prosenttiosuudet

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 469 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetun sovellettavan prosenttiosuuden on kyseisen asetuksen 478 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa oltava:
 - a) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
 - b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
 - c) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018 alkaen.

2. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
 - b) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
 - c) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2018 alkaen.
3. Edellä 2 kohdassa säädetystä poiketen tilanteessa, jossa asetuksen (EU) N:o 575/2013 478 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisessa lainsäädännössä säädetään kymmenen vuoden siirtymäkaudesta, sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
 - b) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
 - c) 80 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana;
 - d) 100 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen.
4. Luottolaitoksiin, jotka ovat tämän asetuksen voimaantulopäivänä komission hyväksymien uudelleenjärjestelysuunnitelmien kohteena, ei sovelleta 2 ja 3 kohtaa.
5. Kun toinen luottolaitos hankkii 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvan luottolaitoksen tai viimeksi mainittu sulautuu tällaiseen uudelleenjärjestelysuunnitelman soveltamisen aikana ilman laskennallisten verosaamisten vakavaraisuuskohtelua koskevia muutoksia, 4 kohdan poikkeusta sovelletaan myös hankkijana olevaan luottolaitokseen, sulautumisen seurauksena syntyvään uuteen luottolaitokseen tai luottolaitokseen, johon alkuperäinen luottolaitos sulautuu, samalla tavoin kuin sitä sovellettiin hankittuun, sulautettuun tai sulautuneeseen luottolaitokseen.
6. EKP voi tarkastella 4 ja 5 kohdan soveltamista vuonna 2020 kyseisten luottolaitosten tilanteen seuraamisen perusteella.
7. Jos 2 ja 3 kohdassa säädettyjen vähennysten vaikutus kasvaa odottamatta siten, että EKP katsoo kasvun merkittäväksi, luottolaitokset voivat olla soveltamatta 2 tai 3 kohtaa.
8. Kun 2 tai 3 kohtaa ei sovelleta, luottolaitokset voivat soveltaa kansallista lainsäädäntöä.
9. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 1, 2 ja 3 kohdassa mainittua korkeampia prosenttiosuuksia.

20 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 479 artiklan 1 ja 4 kohta: sellaisten instrumenttien ja erien, joita ei katsota vähemmistöosuuksiksi, sisällyttäminen konsolidoituun ydinpääomaan (CET1)

1. Sovellettava prosenttiosuus asetuksen (EU) N:o 575/2013 479 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista eristä, jotka olisi kansallisten säännösten, joilla pannaan täytäntöön Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY 65 artikla, ⁽¹⁾ mukaan katsottu konsernin omaksi pääomaksi, on katsottava 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä ajanjaksona konsolidoiduksi ydinpääomaksi (CET1) jäljempänä esitettyjen prosenttiosuuksien mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:
 - a) 40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
 - b) 20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/48/EY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2006, luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1).

3. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 2 kohdassa mainittua matalampia prosenttiosuuksia.

21 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 480 artiklan 3 kohta: vähemmistöosuuksien ja ehdot täyttävän ensisijaisen lisäpääoman (AT1) ja toissijaisen pääoman (T2) sisällyttäminen konsolidoituihin omiin varoihin

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 480 artiklan 3 kohdan mukaisesti 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana kyseisen asetuksen 480 artiklan 1 kohdan mukaisen sovellettavan kertoimen suuruus on:

- a) 0,6 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
- b) 0,8 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

2. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 1 kohdassa mainittua korkeampia kertoimia.

22 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 481 artiklan 1 ja 5 kohta: ylimääräiset suodattimet ja vähennykset

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 481 artiklan 1 kohdassa mainittujen kansallisessa täytäntöönpanolainsäädännössä edellytettyjen suodattimien ja vähennysten soveltamiseksi sovellettavat prosenttiosuudet ovat, edellyttäen, että kyseisen säännöksen edellytykset täyttyvät, 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana:

- a) 40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana; ja
- b) 20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana.

2. Luottolaitokset soveltavat 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana kansallisessa lainsäädännössä säädettyä kohtelua määriin, jotka jäävät jäljelle, kun suodatinta tai vähennystä on sovellettu 1 kohdan mukaisesti.

3. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista, kun tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 1 kohdassa mainittua tiukempia vaatimuksia.

23 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 486 artiklan 6 kohta: rajoitukset ydinpääoman (CET1) erien, ensisijaisen lisäpääoman (AT1) erien ja toissijaisen pääoman (T2) erien määräaikaiseen vapauttamiseen uusista säännöksistä

1. Asetuksen (EU) N:o 575/2013 486 artiklassa tarkoitettujen sovellettavan prosenttiosuuden on oltava:

- a) 60 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2016 ja 31 päivän joulukuuta 2016 välisenä aikana;
- b) 50 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2017 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana;
- c) 40 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2018 ja 31 päivän joulukuuta 2018 välisenä aikana;
- d) 30 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2019 ja 31 päivän joulukuuta 2019 välisenä aikana;
- e) 20 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2020 ja 31 päivän joulukuuta 2020 välisenä aikana;
- f) 10 prosenttia 1 päivän tammikuuta 2021 ja 31 päivän joulukuuta 2021 välisenä aikana.

2. Tällä artiklalla ei rajoiteta ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olevan kansallisen lainsäädännön soveltamista edellyttäen, että tällaisessa lainsäädännössä vahvistetaan 1 kohdassa mainittua matalampia prosenttiosuuksia.

24 artikla

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 495 artiklan 1 kohta: oman pääoman ehtoisten vastuiden käsittely sisäisten luottoluokitusten (IRB) menetelmän mukaisesti

Asetuksen (EU) N:o 575/2013 495 artiklan 1 kohdan mukaisesti IRB-menetelmästä vapautettuihin oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmiin kuluvat 31 päivään joulukuuta 2017 saakka ainoastaan ne oman pääoman ehtoisten vastuiden alaryhmät, jotka oli 31 päivänä joulukuuta 2013 vapautettu IRB-käsittelystä komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/1556 (¹) 2 artiklan mukaisesti.

25 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 2016.
2. Tämän asetuksen 4 artiklaa sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2016 alkaen ja 13 artiklaa 1 päivästä tammikuuta 2019 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa perussopimusten mukaisesti.

Annettu Frankfurt am Mainissa 14 päivänä maaliskuuta 2016.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Komission delegoitu asetus (EU) 2015/1556, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä oman pääoman ehtoisten vastuiden siirtymävaiheen käsittelyä IRB-menetelmän mukaisesti koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 244, 19.9.2015, s. 9).

LIITE I

Arvioinnin edellytykset asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaiselle vapautukselle suurten asiakasriskien rajasta

1. Tätä liitettä sovelletaan tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdan mukaisin vapautuksiin suurten asiakasriskien rajasta. Asetuksen 9 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa: Komission täytäntöönpanopäätöksen 2014/908/EU ⁽¹⁾ liitteessä I luetellut kolmannet maat katsotaan vaatimuksia vastaaviksi.
2. Luottolaitosten on otettava seuraavat perusteet huomioon arvioidessaan, täyttääkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdassa mainittu vastuu edellytykset, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan mukaista vapautusta suurten asiakasriskien rajasta.
 - a) Sen arvioimiseksi, poistaako vastuun, vastapuolen tai luottolaitoksen ja vastapuolen välisen suhteen erityisluonne vastuusta aiheutuvan riskin tai vähentääkö se sitä, mistä säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, luottolaitosten on otettava huomioon seuraavaa:
 - i) täyttyvätkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 113 artiklan 6 kohdan b, c ja e alakohdassa säädetty edellytykset ja erityisesti, sovelletaanko vastapuoleen samoja menettelyjä riskien arvioimiseksi, mittaamiseksi ja valvomiseksi kuin luottolaitokseen, ja onko tietojärjestelmät integroitu tai ainakin täysin linjattu. Niiden on myös otettava huomioon, onko olemassa tämänhetkisiä tai odotettavissa olevia varteenotettavia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sille, että vastapuoli maksaa vastuun oikea-aikaisesti luottolaitokselle, paitsi elvytys- tai kriisitilanteessa, jolloin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU ⁽²⁾ esitetyt rajoitukset on pantava täytäntöön;
 - ii) ovatko ehdotetut ryhmän sisäiset vastuut perusteltavissa ryhmän rahoitusrakenteella;
 - iii) onko prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä ryhmän sisäiseen vastapuoleen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi yksittäisen laitoksen tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) mahdollistavatko luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi sen, että se voi jatkuvasti tarkistaa ja varmistaa, että yritysryhmiin kohdistuvat suuret asiakasriskit ovat linjassa sen riskistrategian kanssa oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti.
 - b) Sen arvioimiseksi, voidaanko mahdollisia jäljellä olevia keskittymäriskejä käsitellä muilla yhtä tehokkailla keinoilla – kuten direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa säädetyillä järjestelyillä, menettelyillä ja menetelmillä – asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, luottolaitosten on otettava huomioon seuraavaa:
 - i) onko luottolaitoksella yksittäisen laitoksen tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti käytössään tehokkaat prosessit ja menettelyt ja tehokas valvonta sen varmistamiseksi, ettei vapautuksen käyttäminen johtaisi keskittymäriskiin, johon sillä ei ole riskistrategiaa ja joka on vastoin ryhmän sisäisen moitteettoman maksuvalmiuden hallinnan periaatteita;
 - ii) onko luottolaitos ottanut virallisesti huomioon keskittymäriskin, joka perustuu ryhmän sisäisiin vastuisiin, osana yleistä riskinarviointiaan;
 - iii) onko luottolaitoksella oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti riskienhallintajärjestelmä, jossa valvotaan asianmukaisesti ehdotettuja riskirajoja;
 - iv) onko syntyvä keskittymäriski selvästi yksilöity tai yksilöidäänkö se selvästi luottolaitoksen sisäisessä vakavaraisuuden hallintaprosessissa (ICAAP) ja hallitaanko sitä aktiivisesti. Keskittymäriskin hallintaa koskevia järjestelyjä, menettelyjä ja mekanismeja arvioidaan vakavaraisuuden arviointiprosessissa;
 - v) onko olemassa näyttöä siitä, että keskittymäriskin hallinta vastaa ryhmän elvytysuunnitelmaa.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 12 päivänä joulukuuta 2014, tiettyjen kolmansien maiden ja alueiden valvonta- ja sääntelyvaatimusten vastaavuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisen vastuuden kohtelun soveltamiseksi (EUVL L 359, 16.12.2014, s.155)

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisintarkaisukehystä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

3. Sen selvittämiseksi, täyttyvätkö 1 ja 2 kohdan edellytykset, Euroopan keskuspankki voi pyytää luottolaitoksia esittämään seuraavat asiakirjat.
- a) Luottolaitoksen laillisen edustajan allekirjoittama kirje, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan, että luottolaitos täyttää kaikki vapauttamisen myöntämistä koskevat edellytykset, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 400 artiklan 3 kohdassa.
 - b) Oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko ulkopuolinen riippumaton kolmas osapuoli tai sisäinen oikeudellinen osasto ja jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jolla osoitetaan, ettei ole esteitä sille, että vastapuoli maksaa luottolaitokselle oikea-aikaisesti saamiset, jotka perustuvat joko sovellettavaan sääntelyyn – verosääntely mukaan lukien – tai sitoviin sopimuksiin.
 - c) Laillisen edustajan allekirjoittama lausunto, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan seuraavaa:
 - i) käytännön esteitä sille, että vastapuoli maksaa saamiset luottolaitokselle oikea-aikaisesti, ei ole;
 - ii) ryhmän sisäiset vastuut ovat perusteltavissa ryhmän rahoitusrakenteella;
 - iii) prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä ryhmän sisäiseen vastapuoleen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti on samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) keskittymäriskiä, joka perustuu ryhmän sisäisiin vastuisiin, on tarkasteltu osana luottolaitoksen yleistä riskinarviointijärjestelmää.
 - d) Laillisen edustajan allekirjoittama ja ylimmän hallintoelimen hyväksymä asiakirja, joka osoittaa, että luottolaitoksen menettelyt riskien arvioimiseksi, mittaamiseksi ja valvomiseksi vastaavat vastapuolen menettelyjä ja että luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi mahdollistavat sen, että ylin hallintoelin voi jatkuvasti tarkkailla suurten asiakasriskien tasoa ja sitä, onko se linjassa luottolaitoksen riskistrategian kanssa oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti, samoin kuin sitä, onko se ryhmän sisäisen moitteettoman maksuvalmiuden hallinnan periaatteiden mukainen.
 - e) Asiakirjat, jotka osoittavat, että ICAAP-prosessissa yksilöidään selvästi keskittymäriski, joka perustuu suuriin ryhmän sisäisiin vastuisiin, ja että kyseistä riskiä hallitaan aktiivisesti.
 - f) Asiakirjat, jotka osoittavat, että keskittymäriskin hallinta vastaa ryhmän elvytyssuunnitelmaa.
-

LIITE II

Arvioinnin edellytykset asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdan ja tämän asetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaiselle vapautukselle suurten asiakasriskien rajasta.

1. Luottolaitosten on otettava seuraavat perusteet huomioon arvioidessaan, täyttääkö asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa mainittu vastuu edellytykset, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan mukaista vapautusta suurten asiakasriskien rajasta.
 - a) Sen arvioimiseksi, poistaako vastuun, alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen tai luottolaitoksen ja alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen välisen suhteen erityisluonne vastuusta aiheutuvan riskin tai vähentääkö se sitä, mistä säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan a alakohdassa, luottolaitosten on otettava huomioon seuraavaa:
 - i) onko olemassa tämänhetkisiä tai odotettavissa olevia varteenotettavia käytännön esteitä tai oikeudellisia esteitä sille, että vastapuoli maksaa saamisen oikea-aikaisesti luottolaitokselle, paitsi elvytys- tai kriisitilanteessa, jolloin direktiivissä 2014/59/EU esitetyt rajoitukset on pantava täytäntöön;
 - ii) ehdotetut vastuut ovat luottolaitoksen tavanomaisen liiketoiminnan ja sen liiketoimintamallin mukaisia tai ne ovat perusteltavissa verkoston rahoitusrakenteella;
 - iii) prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä luottolaitoksen keskuslaitokseen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi yksittäisen laitoksen tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti on samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi mahdollistavat sen, että se voi jatkuvasti tarkistaa ja varmistaa, että sen alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuvat suuret asiakasriskit ovat linjassa sen riskistrategian kanssa.
 - b) Sen arvioimiseksi, voidaanko mahdollisia jäljellä olevia keskittymäriskejä käsitellä muilla yhtä tehokkailta keinoilla – kuten direktiivin 2013/36/EU 81 artiklassa säädettyillä järjestelyillä, menettelyillä ja menetelmillä – asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti, luottolaitosten on otettava huomioon seuraavaa:
 - i) onko luottolaitoksella käytössään tehokkaat prosessit ja menettelyt ja tehokas valvonta sen varmistamiseksi, ettei vapautuksen käyttäminen johtaisi keskittymäriskiin, johon sillä ei ole riskistrategiaa;
 - ii) onko luottolaitos ottanut virallisesti huomioon keskittymäriskin, joka perustuu sen alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuviin vastuisiin, osana yleistä riskinarviointiaan;
 - iii) onko luottolaitoksella riskienhallintajärjestelmä, jossa valvotaan asianmukaisesti ehdotettuja riskirajoja;
 - iv) syntyvä keskittymäriski on selvästi yksilöity tai yksilöidään selvästi luottolaitoksen sisäisessä vakavaraisuuden hallintaprosessissa (ICAAP) ja sitä hallitaan aktiivisesti. Keskittymäriskin hallintaa koskevia järjestelyjä, menettelyjä ja mekanismeja arvioidaan vakavaraisuuden arviointiprosessissa.
2. Edellä 1 kohdassa asetettujen edellytysten lisäksi luottolaitosten on otettava huomioon sen arvioimiseksi, onko alueellinen laitos tai keskuslaitos, joiden verkostoon luottolaitos on liittynyt osaksi, vastuussa asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädettyistä käteismaksujen selvityksistä ja mainitaanko alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen säännöissä taikka yhtiöjärjestyksessä nimenomaisesti tällaiset vastuut, muun muassa:
 - a) koko verkoston markkinarahoitus;
 - b) likviditeetin selvittäminen verkostossa asetuksen (EU) N:o 575/2013 10 artiklan soveltamisalalla;
 - c) keskuslaitokseen liittyneiden luottolaitosten likviditeetin ylläpitäminen;
 - d) keskuslaitokseen liittyneiden luottolaitosten ylimääräisen likviditeetin heikentäminen.

3. Sen selvittämiseksi, täyttyvätkö 1 ja 2 kohdan edellytykset, Euroopan keskuspankki voi pyytää luottolaitoksia esittämään seuraavat asiakirjat.
- a) Luottolaitoksen laillisen edustajan allekirjoittama kirje, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan, että luottolaitos täyttää kaikki vapauttamisen myöntämistä koskevat edellytykset, joista säädetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 400 artiklan 2 kohdan d alakohdassa ja 400 artiklan 3 kohdassa.
 - b) Oikeudellinen lausunto, jonka on antanut joko ulkopuolinen riippumaton kolmas osapuoli tai sisäinen oikeudellinen osasto ja jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jolla osoitetaan, ettei ole esteitä sille, että alueellinen laitos tai keskuslaitos maksaa luottolaitokselle oikea-aikaisesti saamiset, jotka perustuvat joko sovellettavaan sääntelyyn – verosääntely mukaan lukien – tai sitoviin sopimuksiin.
 - c) Laillisen edustajan allekirjoittama lausunto, jonka ylin hallintoelin on hyväksynyt ja jossa todetaan seuraavaa:
 - i) käytännön esteitä sille, että alueellinen laitos tai keskuslaitos maksaa saamiset luottolaitokselle oikea-aikaisesti, ei ole;
 - ii) alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen vastuut ovat perusteltavissa verkoston rahoitusrakenteella;
 - iii) prosessi, jolla tehdään päätös hyväksyä alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuvat vastuut, sekä tällaisiin vastuisiin sovellettava seuranta- ja tarkistusprosessi oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti on samankaltainen kuin prosessit, joita sovelletaan luotonantoon kolmansille osapuolille;
 - iv) keskittymäriskiä, joka perustuu saamisien alueellisilta laitoksilta tai keskuslaitoksilta, on tarkasteltu osana luottolaitoksen yleistä riskinarviointijärjestelmää.
 - d) Laillisen edustajan allekirjoittama ja luottolaitoksen ylimmän hallintoelimen hyväksymä asiakirja, joka osoittaa, että luottolaitoksen menettelyt riskien arvioimiseksi, mittaamiseksi ja valvomiseksi vastaavat alueellisen laitoksen tai keskuslaitoksen menettelyjä ja että luottolaitoksen riskienhallintamenettelyt, tietojärjestelmä ja sisäinen raportointi mahdollistavat sen, että ylin hallintoelin voi jatkuvasti tarkkailla suurten asiakasriskien tasoa ja sitä, onko se linjassa luottolaitoksen riskistrategian kanssa oikeushenkilön tasolla ja tarvittaessa konsolidoidusti, samoin kuin sitä, onko se verkoston sisäisen moitteettoman maksuvalmiuden hallinnan periaatteiden mukainen.
 - e) Asiakirjat, jotka osoittavat, että ICAAP-prosessissa yksilöidään selvästi keskittymäriski, joka perustuu alueelliseen laitokseen tai keskuslaitokseen kohdistuviin suuriin asiakasriskeihin, ja että tätä hallitaan aktiivisesti.
 - f) Asiakirjat, jotka osoittavat, että keskittymäriskin hallinta vastaa verkoston elvytysuunnitelmaa.
-